

JAPONSKA ZVRACA VSO KRIVDO NA KITAJCE

BANDITI JI DELAJO TAKE PREGLAVICE, DA JE MORALA UVELJAVITI OBRAMBNE ODREDBE

Japonska skuša z raznimi izgovori upravičiti navzočnost svojih čet v Mandžuriji. — Prebivalstvo treh mest ob železniški progi je ogroženo. — "Krščanski" general se je zopet pojavil in namerava napovedati Japonski vojno. — Stotisoč kitajskih vojakov naj zavaruje mesto Činčov. — Francija je odlikovala japonskega zastopnika.

TOKIO, Japonsko, 27. decembra. — Japonska vlada je sporočila danes velesilam, da mora nadaljevati s svojo kampanjo v Mandžuriji, dokler se bom tam širilo banditstvo in dokler bo mir ogrožen.

Odgovornost za razmere, ki zahtevajo navzočnost japonskega vojaštva v Mandžuriji, pripisuje Japonska Kitajcem.

Ta izjava je bila izročena amerškemu, angleškemu in francoskemu poslaniku, kajti Združene države, Anglija in Francija so poslale Japonski note, v katerih so izrazile svojo bojazen z ozirom na položaj v Mandžuriji.

Japonska si prizadeva zadostiti vsem mednarodnim obveznostim ter izraža upanje, da bo svet priznal to prizadevanje.

MUKDEN, Kitajska, 26. decembra. — Danes sta bila poslana dva bataljona japonske infanterije v ozemlje med tukajšnjim krajem in Antungom, da pomagata prebivalcem treh mest ob Mukden-Antung železniški progi.

Veliko število kitajskih banditov se je približalo Feng Hsuan Čengu, ki ga brani le trideset mož. Brzjavna zveza je prekinjena. O bojih ni bilo moč goče dosedaj dobiti še nobenih podrobnosti.

Nevarnost, ki je pretila Činčovu, je zaenkrat odstranjena. Japonci, ki so prodirali iz Mukdena, so se umaknili v ozemlje južno-mandžurske železnice. Pri Tienhuantaju je ostal en sam bataljon.

NANKING, Kitajska, 26. decembra. — Tako-zvani krščanski general Feng Yu Hsiang, ki je svoječasno vkorakal na čelo 100,000 vojakov v Nanking, je na poti proti Tayuanfu, kjer namerava napovedati Japonski vojno.

Na božični večer je rekel Feng častniškim poročevalcem, da zasluži kitajska vlada zaradi svoje popustljivosti vso grajo ter je obljubil, da bo zavzel Mandžurijo z oboroženo silo.

Priznal je sicer, da se Kitajska ne more bojevat, toda dostavil, da se je treba na vsak način zoperstaviti japonski invaziji. Vlado v Nankingu bo pozval, naj takoj pošlje stotisoč mož za obrambo Činčova.

Komisija za zunanje zadeve, ki je podrejena provizorični vladi na Kitajskem, je brzjavila Ligi narodov, naj izvede potreben pritisk na Japonsko, da bo prenehala z vojaškimi operacijami proti Činčovu.

PARIZ, Francija, 26. decembra. — Kenkiči Jožisava, ki je zastopal Japonsko pri Ligi narodov, je dobil danes od francoske vlade veliki križ Častne legije. Jožisava bo odpotoval jutri v Tokio, kjer bo prevzel mesto zunanjega ministra.

Nemiri ob Gandhijevem prihodu

KONFERENCA V GENEVI

Predsednika razorožitvene konference skušajo odstraniti. — Češki delegat dr. Beneš bo njegov naslednik.

BRUSELJ, Belgija, 27. dec. — Vodi se močna agitacija proti prejšnjemu angleškemu zunanjemu ministru in sedanjemu predsedniku razorožitvene konference Arthuru Hendersonu, da bi bil na konferenci, ki se zopet prične v februarju, odstavljen s predsedniškega mesta. To poročilo je prišlo na Ligo narodov v Ženevi. Ako bo ta kampanja uspela, pride na njegovo mesto prvi v postev češkoslovaški zunanji minister dr. Edvard Beneš.

Kot vzrok za Hendersonovo odstranitev se navaja njegovo slabo zdravstveno stanje in njegov poraz pri zadnjih volitvah v angleški parlament.

Delegatje Lige so mnenja, da Henderson ne bo mogel zdržati napora, ki ga mu nalagajo dolžnosti Liginkega predsednika, dasi-ravno se je sam izrazil, da je pripravljen biti na razpolago pri otvoritvi seje v Ženevi.

Pri zadnji seji Liginkega sveta v Parizu se je pokazalo, da bi bila izmenjava Hendersona z Benešom zelo na mestu, kajti Beneš se je izrazil, da je Ligi vedno na razpolago.

Sedanji položaj pri konferenci je, da bodo zastopniki raznih narodov prepračali Hendersona brez kakšne žalitve, da bo predsedoval samo pri otvoritveni seji, potem pa bo odstopil.

HOČEJO ODSTRANITI ZAKLAD. TAJ. MELLONA

WASHINGTON, D. C., 27. dec. — Kongresnik Patman iz države Texas je rekel, da bo predlagal resolucijo, da bi bil državni zakladnik brez kakšne žalitve, da bo predsedoval samo pri otvoritveni seji, potem pa bo odstopil.

Patman zatrjuje, da je Mellon v svojem uradu proti postavi iz leta 1839, ki prepoveduje zakladniškim tajnikom, da bi imeli poleg svoje službe kako trgovino.

ZALOSTNA POT TREH MATER

SING SING, N. Y., 27. dec. — Tri matere so obiskale svoje sinove v smrtnih celicah. Na smrt na električnem stolu obsojeni so: Harry Cashin, Nicholas Seifo in Louis Roper, vsi iz New Yorka.

Mrs. Cashin je spremljal njen mož in sin Patrick.

ALFONZ IMA SAMOTNE PRAZNIKE

MONTAINEBLEAU, Francija, 27. decembra. — Prejšnja španska kraljeva družina, ki je imela navado obhajati Božič v svoji palači na zelo razkošen način, ga je letos obhajala v svojem stanovanju v hotelu.

Alfonz je bil v postelji vsled prehlada, kraljica Marija pa je sama šla k polnočnici v Avon.

ZAROTA PROTI JAPONSKEMU POSLANIKU

Češki poslaniški tajnik je vodil zaroto proti japonskemu poslaniku. Hotel je zaplesti Rusijo v vojno z Japonsko.

PRAGA, Čehoslovaška, 27. decembra. — Iz zanesljivega vira se je izvedelo, da je bil tajnik češkoslovaškega poslanstva v Moskvi, Karol Wanek, na zahtevo sovjetske vlade odpoklican, ker mu je bilo dokazano, da je vodil zaroto proti japonskemu poslaniku Koki Hirota v namenu, da bi bil umorjen, vsled česar bi se Rusija zapletla v vojno z Japonsko.

Sovjetska vlada je že prej objavila, da je nek diplomat, katerega je označila samo z imenom "diplomata G.", skušal pregovoriti nekega sovjetskega uradnika, da bi bil vprozorjen napad na japonskega poslanika; zdaj pa se je izvedelo, da je bil ta diplomat G. tajnik češkega poslanstva Karol Wanek.

Wanek ima priznanje, da pozna vojaške razmere vseh evropskih držav in je imel zveze z vojaškimi atašeji vseh tujih držav v Moskvi in drugih mestih.

Na zahtevo sovjetske vlade je češkoslovaška vlada takoj odpoklicala Waneka. Čehoslovaška vlada je naznanila za vzrok odpoklica njegovo bolezen.

MOSKVA, Rusija, 27. dec. — Poročila iz Prage naznanjajo, da je tajnik češkoslovaške misije (Čehoslovaška se nima akreditiranega poslanstva v Moskvi) Karol Wanek skušal zaplesti nekega uradnika v zaroto proti življenju japonskega poslanika Koki Hirota.

Dr. Košek, načelnik češkoslovaške misije ni mogel vrjeti, ko je bil o tem obveščen. Sovjetskim zastopnikom je rekel, da noben njegov uradnik ne bi pričel kakšne politične akcije brez njegove vednosti, toda je pozneje izjavil, da bo Wanek poslan domov.

Nato je dr. Košek telefoniral japonskemu poslaniku, da bo Wanek zaradi bolezni odpotoval v Prago.

VILJEM JE PRIDIGOVAL

DOORN, Holandska, 27. dec. — Viljem II. je sam posekal božično drevo in je igral vlogo Miklavža v krogu svoje cesarske rodbine. Nadzoroval je, ko so delavci delali jaslice od drevesom.

Božične svečanosti so se pričele sveti večer, ko je sprejel Viljem vse svoje uradnike in njih družine v veliki dvorani v Doornu, ki je bila zelo lepo okrašena. Viljem in njegova žena princesa Hermina sta razdeljevala božična darila.

Nato je imel svojo običajno pridigo, katero je izvajal iz evangelija, sv. Luke, kjer se glasi: — Onega dne, je bilo izdano povelje cesarja Avgusta, da se preštejejo vsi ljudje sveta.

Viljemova pridiga je bila kratka in se je izognil vsake pripombe glede politike.

PAPEŽ VABI V KATOL. CERKEV

Poziva vse krščanske vere, da se zedinijo z Rimom. — Priporoča protestantom, da častijo Marijo.

VATIKANSKO MESTO, 27. decembra. — Papež Pij XI. v svoji encikliki "Lux veritatis" (luč resnice) pozivlja vse krščanske cerkve k edinosti pod pokroviteljstvom rimsko-katoliške vere.

Enciklika, ki je bila napisana božični dan, se spominja petnajstletnice cerkvenega koncila v Efezu, kjer so katoliški škofje zavrgli krivoverski nauk Nestorijana, ki je bil tedaj patriarh v Carigradu.

Papež se obrača na protestante in jim priporoča, da bi častili Marijo kot Mater božjo po vzgledu katoličanov.

Nato pozivlja moderne matere z besedami:

— One matere modernega časa, katere nadlegujejo otroci in zakonske vezi in so kršile dolžnosti, ki jim jih ta vez nalaga, bodo uvidele, da je zelo koristno, ako obrnejo svoje oči proti Mariji in resno premislijo, na kako višino dostojanstva je ona povzdignila zelo težko nalogo materinstva.

Zlasti pa se obrača papež na vzhodno cerkev. — Pravi, da so vzhodni kristjani ravno tako častili Marijo kot rimsko-katoliki in da so bili več stoletij v edinstvu s papežem v Rimu in da so na koncilu v Efezu pozdravili papeža kot "varuha svete vere".

Pozivlja jih, da se vrnejo k starodavnemu skupnemu očetu, ki je pred petnajstimi stoletji kot njihov duhovni oče skupno z njimi razglasil božje materinstvo Marije.

Ko vabi različne razkolne cerkve, da se združijo v eno čredo, navaja zgodovino in dokazuje, da je bila katoliška vera vedno osrednja oblast. Celo krščanstvo je priznavalo rimskega škofa za svojega poglavarja.

Obenem pa je tudi papež postavil nov praznik Marijin, namreč materinstvo Marije v vedni spomin na obletnico efeškega koncila.

UBIL SESTRO MESTO TAŠČE

PAULS VALLEY, Okla., 27. decembra. — J. O. Logan je priznal, da je s sekuro ubil svojo sestro, Mrs. Idiano Anderson, mислеc, da je njegova tašča.

VERSKI BOJI V MEHIKI

MEXICO CITY, Mehika, 27. decembra. — Uradno se naznanja, da bo mehiški predsednik Ortiz Rubio podpisal novo postavbo, ki določa enega duhovnika za 50 tisoč prebivalcev.

PONESREČENA LADJA

RIM, Italija, 27. decembra. — Potniki, ki se nahajajo na parniku "Brindisi" blizu Zadra ob jugoslovanski obali, niso v nikaki nevarnosti, ko je parnik nasedel na pešeno dno. Drugi parniki stoje ob strani, ako bi bilo treba spraviti potnike s parnika.

ANGL. OBLASTI SO ARETIRALE INDIJSKEGA VODITELJA

BOMBAY, Indija, 26. decembra. — V namenu, da preprečijo ponovne ljudske nemire, so indijske oblasti danes aretirale predsednika Vseindijskega kongresa Pandita Nehru. Aretiran je bil v bližini Allahabada, na vožnji proti Bombayu v namenu, da pozdravi Mahatmo Gandhija, ki bo jutri dospel sem.

Vsled te aretacije je sklenil kongresni odbor odpovedati slovesni sprejem in vse svečanosti, ki so se imele vršiti v zvezi s prihodom Gandhija.

V znamenje protesta je bil pa proglašen generalni štrajk, in vse trgovine so bile zaprte.

Prostovoljci Vseindijskega kongresa so se vozili na motornih kolesih po mestu ter pozivali delavce na štrajk.

S severozapadne meje poročajo, da je bilo v petih okrajih Pešavar province aretiranih 188 agitatorjev organizacije, ki se imenuje "Rdeča srajca". V Kohat okraju se je završilo dvesto aretacij.

Pešavar, Indija, 26. decembra. — Angleško vojaštvo je streljalo na ljudsko množico, ki je demonstrirala v Kohat okraju. Osem možkih je obležalo mrtvih, nad petdeset jih je bilo pa ranjenih.

Demonstracija se je vršila v protest proti vladni odredbi, ki proglašajo organizacijo "Rdeče-srajčnikov" za Angležem sovražno in protipostavno.

V vasi Tehkal je policija ustrelila nekega možkega, ki se je protivil aretaciji.

Do vročih bojov je prišlo tudi v mestu Baffi.

SAMOMOR Z BOŽIČNIM VOŠCILOM

PORTLAND, Ore., 27. decembra. — V grmovju je bilo najdeno truplo Harryja H. Reeda za prestreljeno glavo. Poleg njega je bila vizitka s poročilom: — Vrzite me v Williamete reko. Vesel Božič vsem!

PAPEŽEVA SESTRA PRI POGREBU

VATIKANSKO MESTO, 27. decembra. — Donna Camilla Ratti, sestra papeža Pija XI. je bila pri pogrebu petih mož, ki so bili ubiti, ko se je zrušila streha vati-kanske knjižnice.

HUDA ZIMA V EVROPI

PARIZ, Francija, 26. decembra. — Po celi Evropi vlada oster mrz. Vse dežele tiče v debelem snegu. Na Španskem, kjer je večina zima brez snega, so zmrznile štiri osebe. Tudi na Portugalskem je bilo pet stopinj pod ničlo in zmrznile ste dve osebi. Od Laplanda pa do Sredozemskega morja so vse dežele pod snegom. Celo mošaje na Turškem se blišče v snegu.

Po Črnem morju razsajajo velikianski viharji in parobrodstvo je zelo ovirano. Grška in balkanske države so pod snežno odejo. Po skandinavskih državah in v Nemčiji je vse zamrznjeno. Zelo ostru zima je tudi v Franciji in Italiji. Po angleških otokih pa je za Božič zelo deževalo.

MILIJONAR MORA POD GILOTINO

Sin milijonarja mora umreti pod gilotino. — Bil je vdan omamljivim sredstvom. — Umoril zlatarja.

PARIZ, Francija, 27. decembra. — Georges Gauchet je bil star 20 let in sin milijonarja. Vdal se uživanju omamljivih sredstev in prišel tako daleč, da je umoril nekega zlatarja, vsled česar je bil obglavljen z gilotino v pričo velike množice, med katerimi je bilo največ ljudi, ki so se zjutraj vračali iz kabaretov in gledališč in tudi mnogih delavcev, ki so šli na delo.

Gauchet je šel mirno in tiho na morišče. Njegova glava je padla v košaro, ko je v bližnjem vrtu bila ura sedem.

Gauchet je prvi iz visoke francoske družbe, ki je umrl pod gilotino izza francoske revolucije.

Gauchet je bil lep mladenič. Ljubil je življenje in posebno ponočno veselje. Največ je bil v gladiliščih na Montmartre, kjer se je seznanil z neko krasotico, ki ga je naučila rabiti omamljiva sredstva. In mu je pomagala zapravljati denar.

Stariši mu niso več hoteli dati denarja. Policija pravi, da je bil Gauchet pod vplivom narkoze, ko je ubil zlatarja z revolverjem.

— Razsodba je pravična, — je rekel Gauchet, ko je bil obsojen na smrt. — Položite me pod gilotino kar najhitreje mogoče.

Francoska postava zahteva, da se postavi gilotina izven mesta, da more občinstvo biti priča usmrtitve. Po stari navadi je dobil Gauchet, predno je bil odpeljan iz svoje celice, cigaro in kozarec ruma. Usmrtenje je bilo končano v dveh minutah.

REVEŽ DOBIL VELIKO DEDŠČINO

KANSAS CITY, Kan., 27. dec. — Piše se Jim Fallek; pa poznan je bil pod imenom "revni Jim". Prodajal je perzijske preproge v siromašnem delu mesta Kansas City. Danes pa je znano celemu mestu, da je "revni Jim" postal milijonar po svojem stricu \$250,000. Njegov stric Frank Fallek je imel veliko trgovino z umetninami in dragimi kamni v Londonu. Pred kratkim pa je umrl ter zapustil nad poldrug milijon dolarjev premoženja. In "revni Jim" je dobil svoj delež.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENE PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Baker, President

L. Benedik, Trezor.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
215 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Čelo leto celja list za Ameriko, Za New York za celo leto \$7.00
in Kanado \$6.00 Za pol leta \$3.50
za pol leta \$3.00 Za inozemstvo za celo leto \$7.00
za četrt leta \$1.50 Za pol leta \$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

Glas Naroda izhaja vsaki dan izvenredno nedelje in praznikov.

Člani, ki ne plačujejo, se ne priobčujejo. Denar naj se plačuje po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, naj nam tudi pošljejo bivalne oznake, da hitreje najdemo naslovnik.

GLAS NARODA, 215 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3878

KONGRES IN PROHIBICIJA

Zadnji razvoji so pokazali, da se bo kongres navzlic vsemu začel baviti z vprašanjem prohibicije in da se bo to vršilo v precej liberalnem smislu.

Predsednik senatnega justičnega odseka, senator Norris, je imenoval danes v to svrhu dva odbora. Zaslusnja in posvetovanja se bodo začela kmalu po božičnih počitnicah.

Delovanje teh dveh komisij bo vzbujalo splošno pozornost, kajti prvič v zgodovini niso taki odbori pod popolno kontrolo suhačev.

Za načelnika obeh odborov je imenoval senator Norris dva mokrača.

Prvi odbor, kateremu načeljuje senator Blaine iz Wisconsin, ki je velik zagovornik dobrega piva, bo preiskal predlogo senatorja Bingham iz Connecticuta.

Predloga zahteva odpravo osemnajstega amendmenta. Posamezne države naj določijo pravico prodaje alkohola regulirati ali jo pa popolnoma prepovedati.

Uporabo lesnega alkohola v zdravilih in kozmetičnih sredstvih je treba prepovedati.

Predpise za zdravnike je treba tako izpremeniti, da jim bo dovoljeno prepisovati bolnikom večje množine alkoholnih pijač.

Ostali člani tega odbora so: senator Borah, suhač; Walsh, suhač; Hebert, mokrač, in Ashhurst, ki je nevtralen. Glasoval bo po svoji previdnosti in od njegovega glasu bodo odvisni odborovi sklepi.

Drugemu odboru bo načeloval mokrač senator Hebert. Bavi se bo z dvema drugima predlogama senatorja Bingham, ki zahtevata, da morajo vzhodni amendmente odobriti državne konvencije, ne pa državne zakonodaje.

V drugem odboru bosta poleg Heberta še senatorja Robinson in King, oba suhača.

Odbora bosta začela s svojim delom istočasno kot takozvani Manufacturers odbor, ki bo razpravljal o dovolitvi štiridestotnega piva.

Želja predsednika Hooverja, da bi zadeva prohibicije v tem kongresnem zasedanju sploh ne prišla na vrsto, torej ne bo uresničena.

Nekaj bo treba storiti v tem oziru, kajti narod je že do grla sit zmot in zablod, ki so v zvezi s prohibicijo, s katero smo se pred vsem svetom strašno osmešili.

NASI V AMERIKI

Iz Pittsburgha se poroča, da je umrl tam John Filipčič, dolgoletni tajnik in dvakratni delegat društva Marije Devic, št. 50 K. S. K. J.

24. decembra ob 1.30 je umrl v Clevelandu v cvetoči mladosti Frank Blatnik, star 15 let. Podlegel je po 6-mesečni bolezni. Rojen je bil v Claytonia, Pa. Bil je član društva sv. Kristine, št. 219 KSKJ. Tu zapuščajo starše Anton in Jennie, ki so doma iz Sverže na Dolenjskem, tri sestre in dva brata.

27. decembra je poteklo 30 let, ko je prvič v svetlo prišel slovenski narod v Ameriko. Rev. John J. ...

POGLED V LETO 1932

Znani nemški jasnovidci Erick Jahn Hanussen, ki živa svetovni sloves, je te dni podal sledeče preokrovanje o l. 1932:

Leto 1932 bo leto izrednih preobratov. Nobeno leto po svetovni vojni ni prineslo toliko senzacij, kakor se jih bo zgodilo v tem važnem in zanimivem letu.

Najprej bomo nepričakovano doživeli velik dvig industrije, ki bo posledica občutnega pomanjkanja sirovin. Cene sirovin se bodo zelo dvignile, potem pa zopet padle. Kemija, optika in elektrika bodo imele dobro konjunkturo. Živila se bodo zopet podražila, denar bo postal bolj likviden in povpraševanje po blagu bo naraslo. V zvezi s kolonijami, ki jih bo dobila Nemčija v najem, se bo tudi pomorska plovnost zvišala. Industrijske vrednote se bodo sploh dvigale, medtem ko bo papir padel. Celo vrednost zlata bo padla in dragoceni kamni ter biseri bodo zelo izgubili na kurzu. V Angliji bo prišlo do gospodarske krize, ki je tudi nova vlada, katera bo posegla po drakonističnih sredstvih in uvedla zaščitne carine, ne bo mogla premagati. Zato bo prišlo tam do delavskih nemirov in bo življenje državnega poglavarja v nevarnosti.

Najbolj zanimivo pa bo, kar se bo zgodilo v Rusiji. Rusija bo postala velika odjemalka blaga, potem ko se bo izvršila tam sprememba političnega sistema, ne da bi prišel na krmilo monarhizem. Dokler se ta sprememba ne bo izvršila, bo denar v Rusiji zelo nesigurno naložen in bodo dobavitelji doživeli velike izgube. Boljševiški sistem se bo popolnoma prelevil, ne bo se pa to zgodilo po rdeči armadi, ampak zaradi pomanjkanja denarja.

Inflacija nemške marke, kakor se mnogi boje, se ne bo zgodila. Ka-

pital iz Nemčije ne bo zbežal. Po hudih krizah bosta Nemčija in Francija v l. 1932 začeli plodovito gospodarsko sodelovanje in se bo zato trgovina dvignila. V prvi polovici l. 1932 bo seveda prišlo med tema državama do ostrega spora, ki bo v zvezi s spremembo političnega kurza v obeh državah. Syet ne bo postal boljševiški, ampak nasprotno: nacionalistično-fašistovski. Nad Nemčijo bo zavladala močna pest, ki bo vprašanje brezposelnosti rešila tako, kakor je Aleksander z enim mahom rešil vprašanje gordijskega voza. Predno se bo to zgodilo, to je v prehodni dobi, bo pripravil nove razmere politik iz sredine.

V Južni Ameriki bo prišlo do velikih nemirov, v Indiji pa bo izbruhnila zopet vztrajna, obenem pa tudi glad. Pričakovati je tudi močnih potresnih katastrof.

Na vzhodu se bo razvnela vojna, ki bo pomenila največjo nevarnost za boljševizem.

V Evropi vojne ne bo, ker bo tu di Nemčija svoja perca vprašanja reševala v sporazumu z ostalimi državami. Boljševizem bo v l. 1932 napravil svoj zadnji, obupni poizkus, da zavojuje svet. Se bo pa preje sam zrušil in napravil prostor drugemu političnemu in gospodarskemu sistemu. Gandhi bo zbolel v Avstriji pride do puča. Na Madžarskem se pripravlja prehod k monarhiji. Nevarnost vojne se bo sicer zopet kakor težak oblak vlečla na Evropo in dogodki na vzhodu bodo ogrožali tudi Evropo. Toda nevarnost bo minula, na vzhodu pa bo Kitajska država popolnoma propadla. L. 1932 bo ono leto, o katerem bodo bodoči rodovi dejali: — Šele leta 1932. se je svetovna vojna končala!

Iz Slovenije.

Novi grobovi.

V Ptuj je po daljšem bolehanju umrl Anton Jurec, komercialni svetnik in veletrговец, vsesplošno znan zaradi svoje podjetnosti in priljubljen zaradi lepega značaja.

— V Ljubljani je po kratki bolezni umrla Marija Schreyeva, vdova po veleposelniku.

— V ljubljanski bolnici je umrla po kratki bolezni Ivana Beličeva.

— Nadalje je v bolnici umrla Franciška Marnova.

Nenavaden uboj v silobranu.

Se ni pojasnjen umor v Jablancu, a že se je zgodil v ptujski okolici nov uboj, ki kaže žalostno sliko podivjanosti mladih fantov na deželi. Zvečer 7. decembra okrog 18. ure se je vračal hlapec Horvat Franc, 25 let star, iz Trnovske vasi v družbi kovača Toša Franca domov v Ločič. Med potjo ga je pri hiši posestnika Potrča v Ločiču nenadno ustavil neki moški, ki mu je posvetil z električno svetiljko v obraz in zavpil nad njim: "Beži hudič!" Pri tem pa je napadalec že tudi oddal proti njemu strel iz revolverja, ki ga pa k sreči ni zadell. Ker je Horvat med potjo malo zaostal, se je med tem časom, ko se je to zgodilo, njegov spremljevalec Toš Franc oddaljil. Ta je sicer slišal strel, pa se ni zanj zmenil. Horvat je ob svitu luči spoznal napadalec v osebi 22-letnega Franca Pihlerja, posestniškega sina iz Ločiča. Da se napadalec ubrani, je odtrgal iz bližnjega plota lato in udaril z njo Pihlerja. Ko sta se tako ruvala, je dobil tudi Horvat po glavi udarec z žago, ki jo je imel Pihler pri sebi. Horvat je s planko še parkrat udaril po Pihlerju in mu zbil revolver iz rok. Tedaj pa se je Pihler zgrudil na tla in obležal nepremično. Horvat je mislil, da se je napadalec le potuhnil, in ga je še enkrat udaril s planko po hrbtu, nakar je odšel.

Šele čez nekaj časa, ko je videl, da se Pihler ne zgane več, je šel po svojega spremljevalca Toša in po posestnika Potrča Franca, ki so se skupno vrnili k Pihlerju in z grozo ugotovili, da je ta mrtev. Mrtveca so pustili ležati in se je Horvat Franc takoj podal

na orožniško postajo pri Sv. Urbanu in javil dogodek.

Orožniška patrulja je našla na kraju pretepa mrtvega Pihlerja, ležečega na hrbtu preko ceste s prekrizanimi nogami. Mrtvecu je tekla iz ust in ušes kri. Patrulja je takoj zaslusala Toša, ki je izpovedal, da je Horvat zaradi potrebe zaostal in da je sato sam nadaljeval pot. Slišal je strel, za katerega se pa ni brigal. Šele na prošnjo Horvata se je vrnil v družbi Potrča k mrtvecu. Terezija Čehova, posestnica, ki stanuje v svoji hiši, oddaljena od kraja dogodka dobrih 100 korakov, je izpovedala, da je pokojni Pihler opravljal pri njej ves dan mizarška dela in da je odšel okrog 18. ure od nje. Slišala je strel, za katerega pa se ni zmenila. Njen sin Franc Čeh pa je izjavil, da je videl pri Pihlerju revolver. Ne da leč od trupa ubitega so našli tudi električno svetiljko, revolver, mizarško orodje in klobuk. Nekaj korakov od trupa se je našel še manjši revolver, za katerega se pa ne ve, čigav da je.

Horvat je dejanje napram orožnikom skesano priznal in izjavil, da je to storil v silobranu. Pokojni Pihler ga je moral sovražit, ker je hotel imeti Pihlerjevo sestro za ženo, kar pa Pihlerju ni bilo po volji. Izpovedal je, da ga je pokojnik večkrat zasledoval, in pa da se ga je vedno izogibal, samo da ne bi prišlo do spopada.

Ljudje sami slikajo Horvata kot mirnega in treznega mladenci, ki se nikomur ni storil ničesar zalega.

Horvat je bil aretiran in odveden v zapore ptujskega sodišča.

Z nožem v trebuh.

France Bezjak, sin viničarja iz Gradišča, je pri svojem očetu kuharjal za svojega gospodarja žganjico. Okoli polnoči je prišlo pred očetovo hišo več pijanih fantov, ki so se med seboj sprli in napadli Voglarja Jakoba, posestnika v Gradišču. Med prepričkom je stopil iz hiše v Bezjak. Voglar ga je v prepričanju, da je on tudi eden izmed napadalec, sunil z nožem v trebuh. Bezjaka so pripeljali hudo poškodovanega v bolnico v Ptuj.

MICHIGANSKI REGISTRACIJSKI ZAKON JE NEUSTAVEN

Vsi liberalni elementi v Združenih državah, ki nasprotujejo registraciji inozemcev kot v protislovju z ameriškim načeli in tradicijami, se veselijo nad zmago doseženo vsled določbe federalnega okrožnega sodišča, ki je proglasilo zakon o registraciji v državi Michigan kot neustavnega.

Ta določba začasno prepoveduje državi izvrševanje tega zakona. Takoj se storijo koraki, da ta prepoved postane stalna.

Pritožba navedla je 16 točk, po katerih naj se zakon, sprejet od michiganske legislature in podpisan od gubernerja Brucker, smatra neustavnim. Sodišče pa je izreklo svojo odločbo le iz razloga, da pravica regulirati pogoje in okoliščine, pod katerimi inozemci smejo živeti v katerikoli izmed držav, je po ustavi dana federalni vladi ... in da zato zakon države Michigan je neustaven in neveljaven, ker skuša osvojiti pravico, ki jo ustava daje edino kongresu Združenih držav.

Ta določba sodišča ni le važna za državo Michigan, kajti mnogo drugih držav je nameravalo uvesti slične zakone. Razsodba federalnega sodišča bo služila kot svarilo in ovirala sprejem enakih zakonov v drugih državah, razun ako vrhovno sodišče Združenih držav bi ovrglo določbo gori omenjenega višjega sodišča.

Michiganski registracijski zakon, ki je bil v hitri sestavljen, je vseboval mnogo drastičnih potez, katere so vzbudile veliko nasprotstvo. Ne le da so si morali inozemci preskrbovati "certifikate zakonitega bivanja", marveč je predpisal fotografije in protistise inozemcev in odredil aretacijo o njih inozemcev, ki ne bi imeli pri sebi certifikata. Delodajalci pa so bili prisiljeni ovaditi vsakega inozemca, ki bi zaprosil službo brez certifikata. Dokler bi inozemec ne dokazal, da je zakonito v tej deželi, bi bil pridržan v zaporu.

Ta zakon, ki je bil sedaj proglasen neustavnim (unconstitutional), je skušal vpeljati posebne odredbe proti enemu delu prebivalstva. Ta "pasportni sistem", kot so ga mnogi nazivali bi bil v praksi postavil pod sumnje vse tujerodce, dasi je bil naperjen proti inozemcem, ki so nepostavno v tej deželi. Na vse zadnje vsak tujerodec, pa naj bodi tudi ameriški državljan, in tudi tukaj rojeni Amerikanci, ki bi jih redar smatral za tujerodce, bi bil izpostavljen sumnjenju.

Ta določba višjega federalnega sodišča nikakor ne dotika vprašanja, dali bi bil sličen zakon ustaven, ako ga kongres sprejme, marveč naglašala le, da države nimajo pravice uzakoniti takih pravil. Kakor znano, zakonski načrti o registraciji inozemcev so bili že od mnogih let nazaj pred kongresom in bodo brezdomno predloženi tudi v tem zasedanju.

Ravno v pogledu takih predlogov pred kongresom je upravni svet Foreign Language Information Service predložil lani sledečo resolucijo:

— Predloge za registracijo inozemcev v Združenih državah treba odkloniti. Registracija ne bi dosegla nezakonitega ali kriminalnega inozemca, marveč bi povrgla milijone zakonitih inozemcev stalnemu sumnjenju. Mesto da bi tak zakon pospešil čut pripadnosti k tej deželi, bi izkvalificiral in odtujenost. Bodoče državljanje treba gojiti, da se čutijo tu kot doma, ne pa jih staviti pod posebno nadzorstvo. To bi odprlo pot špijonaži, korupciji in zlorabam s strani brezvestnih uradnikov in delodajalcev. Ti predlogi se protivijo ameriškim idealom in tradicijam in ogrožajo svobodo vseh Amerikancev. Tudi če bi se taka registracija napravila protostojna, bi v praksi postalna prisilna. Treba registracijo odkloniti pod vsakim pogojem.

FLIS.

Dopisi.

Eveleth, Minn.

Tukaj na Evelethu se ne moremo dosti hvaliti z delom, ker ga ni in tudi denarja ni. Kljub slabim časom se pa radi veselimo na tej ali oni prireditvi.

Tako bo tudi prihodnje leto dne 10. januarja priredilo društvo sv. Cirila in Metoda večerjo, po večerji bo tudi prosta zabava. Za večerjo bo takozvan "buja" za smšno nizko ceno 25 centov.

Torej prijatelji "buje" vsi v mestni auditorij 10. januarja 1932 zvečer.

Poštevajte se bo tudi predlog gosp. A. Nemanica: "En krožnik 'buje' 25c, dva krožnika pa samo pol dolarja".

Pozdrav!

John Strah.

KNJIGE

VODNIKOVE DRUŽBE

štiri krasne knjige stanajo s poštnino vred

\$1.35

"GLAS NARODA"
216 W. 18th St.
New York

DRUŠTVA

KI NAMERAVATE PRIREDITI

VESELICE,

ZABAVE

OGLAŠUJTE

"GLAS NARODA" ne čita samo vaše članstvo, pač pa vsi Slovenci v vaši okolici.

CENE ZA OGLASE SO ZMERNE

Peter Zgaga

O marsikaterem politiku bi se lahko reklo:
— Ne seje nič, ne žanje nič, od grafa pa vseeno dobro živi.

*

Prosluli gangster Diamond je bil pred sodiščem oproščen.

Se istega večera je priredil veliko zabavo, na katero je povabil svoje prijatelje in prijateljice.

Pili so in delali načrte za bodočnost.

Naslednjega jutra so ga našli mrtvega s prestreljeno glavo. Dva njegova sovražnika sta prišla v hotel, kjer je spal in ga ustrelila.

Če bi bil obsojen, bi bil še danes živ.

Ječa je še vedno najbolj varen prostor, posebno za gangsterja.

*

Neki angleški gospodarski izvedenec prerokuje, da se bo leta 1933 zopet pojavila prosperiteta.

Do leta 1933 ni več daleč, vseeno pa dosti predaleč, da bi ga mogli dočakati milijoni nezaposlenih in lačnih.

*

Med pešci in avtomobilisti vladalo veliko sovraštvo. Če le morejo hrulijo drug drugega.

Nekega pešca je nahnul avtomobilist z besedami:

— Hodiš kot da bi bila vsa cesta tvoja.

— Ti pa voziš, — mu je odvrnil pešec — kot da bi imel avtomobil že plačan.

*

Možak se ga je bil v veseli družbi preko mere nalezal.

Na cesto je še prišel, na vogalu ga je pa zaneslo, omahnil je in padel.

Njegov pes je legel poleg njegovega.

Mimo pride metodistovski pastir, ki si je zadal življenjsko nalogo — pridigovati proti pijači in poveljevat prohibicijo.

Opazivši pijanec in psa poleg njega, so se odprle zatvorske njegove zgovornosti.

Najprej ga je grozno ozmerjal, nato je pa začel pridigovati o nevarnosti in zleh posledicah pijančevanja ter o slabi tovarišiji.

— Gorje mu, ki zaide v slabo tovarišijo! — je rohnal. — Slaba tovarišija jih je že nešteto spravila v bedo in v smrt.

Njegove besede so postajale vedno bolj ginjlive in prepričevalne, da je slednjič vstal pes in pustil svojega gospodarja samega.

*

Na Silvestrov večer bodo priredili newyorški rojaki, kolikor je mneni znano, dvojce zabav.

Ena bi na Osmi, ena pa v Slovenskem Domu v Brooklynu.

Obe bosta kolikor toliko uspešni, kajti naši ljudje še vedno dajo nekaj nato, da v večji družbi pričakajo novega leta.

Ker se naše kuharice še niso odvadile kuhati in ker podzemski viri ruje kaplje še niso popolnoma usahnili, obeta biti prav prijetno.

*

Papež je pozval vse kristjane naj se pridružijo Rimu.

Dvomljivo je, če bo njegov poziv kaj prida zalegel.

Zastran prevelikega prijateljstva, ki ja zavladalo med fašizmom in Vatikanom, se tržejo od Rima še tisti, ki so bili doslej združeni z njim.

*

V sedanjem kongresu bo prišla tudi prohibicija na vrsto, in nekateri upajo, da bo tudi oficijelno odpravljena.

Neoficijelno je bila namreč odpravljena že takrat, ko je bila uveljavljena.

*

— Bilo bi mi zelo ljubo, če bi v družbi mimogrede omenil, da sem ti to novico povedala jaz, samo ne imenuj me nikar, — je rekla žena.

Mož je pa odvrnil: — Nič lažjega kot to. Porečem samo, da zlobni jeziki pripovedujejo, da ...

KRATKA DNEVNA ZGODBA

PETER PETROVIĆ SE BUDI

Kaj se vraga ste robantili po sobi? Kdo je prevrnil lavoar s stolice? Kakšni tovariši pa ste? Ali je to bonton?

Zbudili ste našega Petra Petroviča iz najlepšega spanja! In vendar veste, kako rad spi! Ura je pravzaprav šele pol osmih! Kdo pa vstaja tako zgodaj? Peter Petrovič gucto ne! On res rad spi, on je zaljubljen v svojo železno posteljo, on ceni svoji dve odeji!

Peter Petrovič si menca o čisti (drobne ima ko miška), kremli obraz in gubanci čelo.

Nezadovoljen je, pravzaprav nesrečen. Že spet je dan! Prokleta stvar! Zakaj je sploh vsak dan? Ali je to res tako nujno potrebno? He, ako bi dali to stvar Petru Petroviču v roke, bi jo on drugače uredil! V povsem drugem smislu!

Leži takole v postelji, dobro odet, toplo je in prijetno; ne spi, ne budi.

Duša plava prijetno in udobno nad stvarmi in dogodki, kakor bi ležala na jadrju, ki ga napihava zmerom toplem vetrič.

Nič te ne briga. Nikogar ne brigaš.

Ustaviš se nad solnčno pokrajino. Palme stoje ob široki reki, polne so jabolk ali oranž. Voda je čista, prozorna, ribice švigajo sem in tja, modrikaste sence beže za njimi po raznebarvnem pesku. Na reki se ziblje čoln, v čolnu sedi Anglež, v roki vasi pravilno angliško imajo dolge kodraste lase in črno, gosto brado; pravkar je potegnil iz žepa pipo, pa ne tisto, angleško, tenavč pravo, dolgo pipo z rečnimi copki in s silko cesarja Franca Jožefa na porcelanskem trebuščku. In vendar veš, da je pravi Anglež, lord Stanton... In kakšne neumnosti počenja! pipo pomaka v vodo, včisto na vse kriplje in glej, vraga, pipa vseno guri, za colnom se vleče bel, gost dim kakor za kakim prekomerskim velikanom! Kar je pa najbolj smešno — Anglež niti malo ne slutiti, da si ti poleg njega, lahko ga ščiplješ v nos, smeje se na glas, on pa — nič, kar naprej vleče iz pipe! Kako krasno je vse to! Na bregu n. pr. se tepejo Kitajci in Japonci, topovi grme, strojnice regljajo, puške pokajo — pa nebeden ne pade — kakor zakleto, se ranjenca ne najdeš nikjer. Pod palmami (in veš da jih ni v Mandžuriji!) sede inozemski novinarji, pišejo, pijejo, kade. Eden meče dragoceno foto-grafsko kamero v zrak, doli pa padajo oranže in jabolka. Kolosalno! V zraku se pojavi letalo. Gledaš bolje — za vraga, četverokovnik, pravi pravcati četverokovnik. V njem

sedi sam general Čankajšek, navija gramofon in pestuje malega medvedka! Naenkrat se obrne, dosti ti je te komedije in glej, sidiš udobno v gostilni. Soba ima zelene tapete, stoli so rdeči, pleteni, mize pa vse iz mramorja.

Na mizi stoji samovar, pred tabo čaša vročega čaja, da pravzaprav nisi v gostilni, da ne pijes čaja — na svetlem odru stojiš, v temni baržunasti obleki. Publika piska in kriči, venci in rože padajo na oder, kup ti sega že do pasu. Ti pa se nalahko priklanjaš, pomigaš tu in tam z roko, kar publiko še bolj podžge. Kakor pobesnela kriči: bis! bis! za hrbitom ti pa šepeta ravnatelj: — Gospod Peter Petrovič! Vi ste, vi ste — navešji tenor sveta! Kapelnik intonira znova, ti se pripravljáš, da še enkrat osrečiš človeštvo s svojo zmagoslavno arijo: — pumf! — lavoar je padel s stolice, preplašen menčaš oči, — konec je z lepo zadevo!

Kakšni tovariši ste! Zakaj žalite Petra Petroviča?

Peter Petrovič šviga z drobnimi očmi po sobi in zaprosi: — Kolega, imaš čik?

Kolega mu prinese cigareto, Peter Petrovič jo prižge ob ogorku. Z roko si počese svoje dolge lase s čela in se zagleda v strop.

Kar pozna se mu, kako trpi: vstati je hudo!

Tovariši so pa nesramni, prav nič se ne brigajo za njegovo skrito bo. Skakejo po sobi, dva se prepirata zaradi neke limone in kričita na ves glas. Zaradi limone, vas prosim — Peter Petrovič pa trpi!

In še norčujejo se iz njega.

Alo, vstani Peter, lenoba grda! Kaj pa se valjaš po postelji! Delat, delat! Ajde, lenčina, dvigni se že enkrat! Ali te ni sram! Petruh — smrdi!

Nekdo se splazi k njegovi postelji, pograblji za odejo in jo potegne s postelje.

Peter Petrovič je ogorčen. — Kakšni ljudje ste vi! Brez srca! Da! Prav brez srca!

POZIV!

Vsi naročniki katerim je, oziroma bo v kratkem pošla naročnina za list, so naprošeni, da jo po možnosti čimprej obnove. —

Uprava "G. N."

In se resignirano dvigne. Sede na rob postelje, hudo mu je pri srcu. Kako tudi ne! Spet se bo treba obleči, umiti, oditi na delo! Vražja zadeva! In to vsak dan, vsak dan!

Eh, ko bi dali vso stvar njemu v roke, drugače bi jo obrnil! Pa kaj hoče! Je že tako. Nesrečen svat, naš Peter Petrovič! Nu, pa se bo že potolažil! Kmalu bo spet večer, poiskal bo svojo ljubljeno posteljo, potegnil bo odejo čez glavo in odplaval v svojo čarobno deželo. Spet se bo dvignil nad čas in dogodke spet bo srečen. Da bi le jutro prekmalu ne prišlo! Ali pa da bi bili vsaj tovariši obzirnejši! Grdo je, da so ljudje tako neuvidevni in čas tako vrtočlav!

IZUMIRANJE KULTURNIH NARODOV

V Rimu se je nedavno vršil mednarodni kongres, na katerem so razpravljali o problemih razširjanja prebivalstva po svetu, o umrljivosti in rojstvih v posameznih državah in vseh vprašanjih, ki so s tem povezani. Vprašanje je bilo tudi, ali je bil na strani modernističnega mikada (cesarja) proti reaktivnemu šogunu, ki je bil tedaj pravi vladar v državi. Spoznal je, da je fevdalna Japonska obsedena na smrt in se je izrekel za stranko napredka.

Nekoga dne ga je vprašala mati, da li se ne bi poročil. Proti temu ni imel ničesar, a je mater naravnost ugotovil, da je izrekel za stranko napredka.

Tega potovanja izumiranja mi v praktičnem življenju skoro še ne opažamo. Pač pa lahko vsakodnevno opažamo zločinsko delovanje raznih briteljev za "moderno življenje", ki jih — žalibog — podpira tudi nekatero časopisje, ne da bi za to zločinsko delovanje bilo poklicano na odgovor. V vseh evropskih državah so končno po raznih poskusih prišli do prepričanja, da je dvig morale edino sredstvo. Zato so povsod napovedali najostrejši boj umazanemu čitju, filmom in razuzdanim plesom. Države podpirajo organizacije in društva, ki med ljudstvom širijo ideje vzdržnosti od pljače in načela čistosti zakonca.

Washingtonski institut za gospodarska raziskavanja je te, na rimskem kongresu predložene številke, še spopolnil. Ugotovili so, da je že pred štirimi leti 100 mater dalo življenje samo 93 bodočim malo-

GENERAL NOGI ZMAGOVALEC PRI PORT ARTHURJU

Japonka Kiku Jamata je izdala v znani seriji "Vies des kommes illustres" (Življenje znamenitih mož) biografo japonskega generala Nogi, zmagovalca pri Port Arthurju.

Maresuke Nogi je bil sin nekega samuraja, japonskega plemenitaša iz vojaške kaste. Samuraji so bili revni, kajti izgled na časti in slavo jim je moral nadomestiti zemeljske dobrine. Tudi mali Maresuke je zgodaj občutil pezo revščine. Često je pomagal materi v kuhinji pri izdelovanju rižnih pogach, ki jih je potem na skrivaj nosila na prodaj v Jedo, da bi dobila vsaj nekaj denarja. Oče ni smel o tem nič vedeti in tudi ni izvedel, saj se je zanimal le za svoje cročje, ki ga je čistil od jutra do večera.

Ko je bilo Maresukeu 14 let, so ga sprejeli v vrste odraslih s tem, da so mu obrili čelo. Tisti čas — bilo je 1852 — je izsilil Američan admiral Perry s topovi prost dostop belu civilizaciji v japonsko pristanišča. Japonci s svojim zastarelim orožjem niso mogli ničesar proti Američanom, a vželi so si nauk k sreči. Vsem sinovom plemenitštev je bilo naročeno, naj se izsolajo v moderni vojni umetnosti. Tudi Maresuke je bil med temi mladi, ki so morali priče, ad bodo maševali čast domovine.

Mladi Nogi je kmalu prekosil svoje vrstnike, s 23. letom je bil že profesor strategije na novo osnovani vojni šoli. Med državljansko vojno je bil na strani modernističnega mikada (cesarja) proti reaktivnemu šogunu, ki je bil tedaj pravi vladar v državi. Spoznal je, da je fevdalna Japonska obsedena na smrt in se je izrekel za stranko napredka.

Nekoga dne ga je vprašala mati, da li se ne bi poročil. Proti temu ni imel ničesar, a je mater naravnost ugotovil, da je izrekel za stranko napredka.

Tega potovanja izumiranja mi v praktičnem življenju skoro še ne opažamo. Pač pa lahko vsakodnevno opažamo zločinško delovanje raznih briteljev za "moderno življenje", ki jih — žalibog — podpira tudi nekatero časopisje, ne da bi za to zločinško delovanje bilo poklicano na odgovor. V vseh evropskih državah so končno po raznih poskusih prišli do prepričanja, da je dvig morale edino sredstvo. Zato so povsod napovedali najostrejši boj umazanemu čitju, filmom in razuzdanim plesom. Države podpirajo organizacije in društva, ki med ljudstvom širijo ideje vzdržnosti od pljače in načela čistosti zakonca.

Tega potovanja izumiranja mi v praktičnem življenju skoro še ne opažamo. Pač pa lahko vsakodnevno opažamo zločinško delovanje raznih briteljev za "moderno življenje", ki jih — žalibog — podpira tudi nekatero časopisje, ne da bi za to zločinško delovanje bilo poklicano na odgovor. V vseh evropskih državah so končno po raznih poskusih prišli do prepričanja, da je dvig morale edino sredstvo. Zato so povsod napovedali najostrejši boj umazanemu čitju, filmom in razuzdanim plesom. Države podpirajo organizacije in društva, ki med ljudstvom širijo ideje vzdržnosti od pljače in načela čistosti zakonca.

čil, naj mu sama izbere primerno družico, ker nima časa za te stvari. Tudi ko mu jo je našla, je kratkoma določil termin poroke, ne da bi si hotel bodočo ženo prej ogledati. V zaknu ni imel res nikoli dosti časa zanjo in to je mladostno bolelo. Nekoga dne mu je očitala, da nima po cele dni nobene besede zanjo. — Kaj bi ti pa rekel? — je odgovoril začuden. — Vrnila se je užaljena k svojemu očetu; kratko nato se je vrnila spet k možu, ki mu je bila odslej najzvestejša služabnica.

Ob izbruhu rusko-japonske vojne so določili Nogi za poveljnika četa, ki naj bi zavezale Port Arthur. Kako je tu izvršil svoj nalog, je znano. Žrtvoval je sto tisoč vojakov in svoja lastna sinova, da je uspel. Toda ko se je vrnil kot zmagovalac v Tokio, je bil zlomljen mož. Noč in dan ga je zasledovala misel na strašne žrtve, ki jih je bil pustil pred Port Arthurjem, vedel je, da je storil samo svojo dolžnost, a lotila se ga je težka melanholija, kajti v svoji globini je bil ta mož odločen nasprotnik vojne, duhu je dajal prednost pred nasiljem. Razdor v njegovi duši opisujejo prav narodne pesmi, ki ji je napisal v tem času. Odslej se je posvečal samo vzgoji mladih plemenitštev, ki naj bi mu nadomestili izgubljena sinova.

Septembra 1912 je umrl mikado in Nogi je takoj izvršil harakiri. Mnogo let prej je padla v sovražniške roke zastava, ki je bila zapana njemu. Po starem japonskem običaju je hotel izvršiti samomor, a mikado mu je to preprečil. Mikadova smrt ga je odvezala obljube, da si ne bo vzel življenja.

Z njim je izvršila samomor žena, ki bi ji sicer po japonskem običaju kot ženski ne priklajala čast, da bi sledila mikadu v smrt. Toda Nogi je hotel poplačati dolgotrajno zvesto vdanost in je njeni prošnji ugodil.

V svoji oporoki je izrecno zahteval, da mora njegovo ime z njegovo smrtjo ugasniti in da se ne sme prenesti na kakšnega nečaka, kakor je to japonski občaj. Želja so mu izpolnili, toda njegovo ime živi med Japonci dalje kot simbol junaštva in zvestobe.

MRTVO DETE JE OŽIVELO

Iz Sarajeva poročajo o nenavadnem dogodku, ki se je pretekli dne pripetil v tankajšnji bolnici. Okoli devetih dopoldne je neka muslimanka porodila dete, ki so ga bolničarke in tudi došli zdravnik proglasili za mrtvo, narkar je bilo trupce prenešeno v mrtvašnico. Na veliko začudenje pa je sluga, ki je prišel mimo zališal iz mrtvašnice otroški jok, vzal otroka in ga nesel materi nazaj v bolnico.

TATVINA DRAGOCENIH SLIK V MOSKVI

Moskovska policija je po dolgem iskanju našla dragocene slike, ukradene iz moskovskega muzeja lepih umetnosti l. 1927. Slike so bile muzeju zopet vrnjene. Gre za Tizianovo delo "Ecce Homo", Rembrandtovo "Kristusa", Carlo Dolcevega "Jana" in Correggievo "Sveto družino". Slike so prišle nazaj v zelo žalostnem stanju. Nad dve leti so bile v pločevinastih zabojih zakopane na polju blizu Moskve in vlaga jim je prizadejala nepopravljivo škodo. Zlasti Tizianovo delo, ki se ceni na sto tisoč dolarjev, je bilo skoraj popolnoma uničeno tako, da ga niti restavratorji ne bo mogoče. Tudi Rembrand-

tov "Kristus" je hudo poškodovan, samo glava je ostala nedotaknjena. Drugi deli slavne Rembrandtove slike se pa sploh ne vidijo, ker so prvotne barve v zemlji popolnoma izgubile. Vrednost te Rembrandtove slike je znašala skoraj tristo petdeset tisoč dolarjev, dokler je bila nepokvarjena.

Tatova, slikar Kokorjev in instalater Fedorovič, sta vlomila v moskovski muzej lepih umetnosti l. 1927. Vlomila sta skozi okno in odnesla najdragocenejše slike, ki sta jih izrezala kar iz okvirov, namazala s kiejem, pokrila z belim papirjem, da bi ne prišla vlagi do njih, spravila v pločevinaste zaboje in zakopala misleč, da jih bo sta mogla pozneje za drag denar prodati. Kokorjev se je seznanil letos z bogatim tujcem v Moskvi in mu hotel prodati dragocene slike. Tujec se je pa obrnil na policijo in Kokorjeva sta aretirali v filmskem ateljeju, kjer je pripravljali slike za film. Drugi dve ukradeni sliki sta bili vredni mnogo manj. Correggieva "Sveta družina" je umetniško delo iz zgodnje mladosti, boj osutek, ki je njegova zrela izdelava v muzeju v Padovi, duplikat Dolcevega "Jana" je pa v berlinskem muzeju cesarja Friedricha.

Z BUDILKO PROTI FAŠIZMU

Pogosti protifašistični atentati so prisilili italijanske oblasti ob svetskarski meji, posebno pa na obmejnih koledvorih, da strogo pazijo na vsakega potnika. Iz Švice je bilo organiziranih že toliko atentatov na fašistične organe, da oblasti najstrožje preiščejo vsakega iz Švice vračajočega se Italijana in prebrskajo vsa njegova prtljaga. Seveda pride tudi do komičnih prizorov, kakršni je bil oni v Milanu. Tam se je namreč na koledvoru zaročil železničar v garderobi, ko je zaslišal v prtljagi iz Švice vračajočega se Italijanskega emigranta tiktakanje ure.

Takoj je alarmiral ves koledvor in policijo. Nevarni kovček z dozdnevni peklenim strojem s o previdno odnesli daleč za mesto na travnik in poveljstvo mestnega topničarskega polka je dobilo povelje, naj na primeren način bombe odstrani. Karabinjerji so takoj aretirali presenečenega emigranta, a on je prišel na koledvor po prtljago. Njegovemu zatrevanju, da v prtljagi ni pekleniškega stroja, niso hoteli verjeti. Ko so pa hoteli topničarji pogledati v zrak v kovčegu skrito bombo odneslo pekleniški stroj se je izkazalo, da je imel miroljubni emigrant v njem čisto navadno budilko. Strah ima pač velike oči!

Med moskovskimi umetniki se živahno razpravlja o tem, ali naj Rembrandtovo sliko popravijo in obnove, ali pa jo pustijo tak, kakor so jo našli zakopano v zemlji. To prikljo je porabil Viktor Lazarev, da opozori na velike razlike med Rusijo in zapadnimi državami, ki zapade bi tako ali drugače postala takoj popolnoma uničena, ker je potem lepa in preprosta a vrednost, pise Lazarev. Tja dalečna vrednost slike ne igra v sovjetski Rusiji nobene vloge. Mi dajemo prednost umetniški nedotaknjenosti dela.

Da pa ta irditev ne more biti splošna, dokazuje dejstvo, da se peča baš zdaj posebna Komisija pod vodstvom slikarja Vasila Jakovleva s popolno restavracijo slike Giulia Romana "Bella Fornarina". Ta slika je veljala dolgo za Rafaelovo delo, ker nam kaže Rafaelovo ljubico Fornario, ki je bila priljubljen model vseh Rafaelovih učencev. Romano jo je slikal kot krasen akt. Leta 1840 je bila slika kupljena za petrogradski Ermitaž. Toda ko je car Nikolaj I. prvič zagledal to sliko, je namršil obrvi in odredil, naj slikarji "nogo damo takoj obločijo". Lojalni umetnikji so takoj namazali na Fornarino resast plašč iz temnomodre ga žameta. Sovjetski umetniki pa hočejo sedaj krasno Fornarino zopet sleči. Doslej so odstranili šele košček plašča, in v taki obliki bo slika razstavljena na prihodnji umetniški razstavi, da se vidi, da v Rusiji starih mojstrov in zgodovinskih del ne odklanjajo tako odločno, kakor se govori na zapadu.

VEDNO IDOČA URA

Neka francoska tvrdka je začela prodajati ure Atmos, ki se same navijajo in gredo, dokler se ne obrabijo. V večno idočih uri je cevka v obliki rike U, napolnjena deloma z živim srebrom, v obeh ramevih je pa plin pod močnim pritiskom tako, da je deloma tekoč. Ena rama s plinom je obdana s posebnim, Thermos-steklenico podobno napravu, tako da je plin v nji vedno enako tpevl. V drugi rami se pa temperatura plina izpreminja in ravna po temperaturi okolice. Vse skupaj je pritrjeno na koleščku, ki se zelo lahko vrti.

S povišanjem temperature v nezračiten rami izhlapi del tekočega plina in potisne živo srebro v drugo ramo, s tem nastane prevez in kolese se začne vrteti. Če se pa temperatura zniža, nastane gibanje v nasprotno stran, to neznatno premikanje pa zadostuje, da se ura sama navije. Tvrdka pravi, da zadostuje dnevno kolebanje za eno stopinjo, da gre ura 120 ur. Če je pa dnevno kolebanje znatno večje, lahko gre ura teoretično celo stoletja.

DIJAMANTI V BRAZILIJ

RIO DE JANEIRO, Brazilija, 27. decembra. — Blizu Rio Negro so našli bogate žile dijamantov. Poročilo pravi, da je bilo že izkopanih več zelo velikih dijamantov.

NOVI ZEPELIN BO ZOPET VELIKAN

FRIEDRICHSHAFEN, Nemčija, 27. decembra. — Novi Zeppelin LZ-129 bo dovršen spomlad. Prostora bo imel za 50 potnikov in mnogo tovora. Nova zračna ladja bo večja kot pa je "Graf Zeppelin".

ZRAČNI VLAKI V RUSIJI

V Moskvi razpravljajo zdaj o novi petletki za gradnjo zrakoplovov. Nova petletka naj bi se pričela 1. januarja 1932 in najpomneje l. 1934 nameravajo boljševiki otvoriti zračni promet med Leningradom in Moskvo na eni ter vsemi večjimi mesti Rusije na drugi strani. Te dni se je vršila v Moskvi konferenca o gospodarskih vprašanjih zračnega prometa in ravnatelj "Dirizablastroja" ing. Litelsen je podrobno poročal o načrtu gradnje velikih zrakoplovov v Rusiji, ki jih začne graditi takoj v serijah.

Načrt določa štiri tipe zrakoplovov. Na prvem mestu so zračni dreadnoughti, ki lahko prenašajo 60-ton trgovskega tovora in bi letalna prostora Moskva—Dalinjvzhod. Ti orjaški zrakoplovi bi obsegali 200.000 kubnih metrov (Drugi manjši bi prevažali potnike in potniške nadzelniki in programi, obenem bi pa prodirali v kraje, kjer se ni železnice, prevažali bi znanstvene ekspedicije, pomagali obdelovati polja s tem, da bi dovajali ob setvi žito itd. Tretje vrste zrakoplovi bi služili zaščiti gozdov in pokončevanju poljskih škodljivcev. Obenem bi pa lahko prevažali manjše tovore. Najmanjši zrakoplovi bodo služili sportu, propagandi zrakoplovstva, hitremu prevažanju posrednih potnikov itd.

Ing. Litelsen je zaključil svoje poročilo z ugotovitvijo, da je stari spor, kaj je boljše, zrakoplov ali aeroplan, že rešen in stoji v tem smislu, da je dobro oboje.

150 strani
dobrega
čtiva

S poštnino SAMO

50c

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
216 WEST 18th STREET
NEW YORK, N. Y.

KOLENDAR LAHKO DOBITE TUDI PRI NASIH ZASTOPNIKIH

POVESTI: Koliko zemlje potrebuje človek, Kena-Kena, Opal, Baklanov, Nezanec, Napadi mravelj. POUČNI ČLANKI: Kako bo reformiran Kalendar, Izrabljanje solnčne toplote, Vizija bodoče vojne, Poganski in krščanski talisman, Čudeži indijskih fakirjev, Grafologija, Petiletka, Angleška svetovna moč, Kako je treba spati, Smrtonosni zvočni valovi, Kukluksklan, Simbolika rok, Elizejska palača, Prebivalstvo

Razne
povesti in
članki

Opisi,
raznoterosti,
slike

Pomladni Sen

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

Za Glas Naroda priredil I. H.

(Nadaljevanje.)

— Dobro, da ste prišli, doktor. — pravi Gabrijela. — ne morem si pomagati. Lazo v svoji vročici me ne pozna več. Komaj ga zdržim v postelji. Gospodična pa mi tudi ne more nič pomagati.

Zdravnik stopi k postelji, prej pa še naglo predstavi stredo: — Tukaj, milostljiva gospa, obljubljena pomoč, sestra Konsuelo. Njej morete brezopojno vse prepustiti.

Brezbržno prikloni Gabrijela glavo, ko pa pada žarek svetlobe z zagnjene svetilke na lice stredo, je skoro okamenela od začudenja. Ta obraz ji je poznan — poteze njenega obraza si je tako vtisnila v svoj spomin, da jih je mogla med tisoči spoznati. Tako se narava ni mogla ponoviti — tako varljive podobnosti ni moglo biti; to mora biti ona! Ona sama, Marija Winterjeva, prejšnja ljubica njenega moža. Toda kako je mogla priti v obleko usmiljene sestre?

Toda popolna svetovna dama se je znala premagati in je zakrila svoje začudenje. Komaj pol minute jo je to začudenje imelo v svoji oblasti. Ojunači se in z veliko ljubeznivostjo, toda malo tuje ji reče:

— Dobro, da ste prišli, sestra, preživeli smo težke ure; in preteklo noč prav nič nisem zatisnila oči. Samo, da bi moj ljubi otrok bil zopet zdrav!

— Kar je v mojih močeh, milostljiva gospa, da vam pomagam, bo storjeno, — odgovori sestra Konsuelo s svojim mehkim, sladkim glasom.

Gabrijela posluša besedo, zdaj ni bilo nobenega dvoma več, to je samo glas Marije Winterjeve. Čudno naključje! Zmagoslavno zabliči v njenih očeh — zdaj je bila priložnost, da se masčuje nad svojim možem in mu poplača vsa njegova poniževanja! Privklat se mora videti pred njenimi očmi. Potem pa bo poslala svoje oči na njegovem persenečenju, ker bo videl svojo ljubo v svoji hiši in v taki obleki. Želela je veseliti se nad njegovo muko, ko bo z onim dekletom v njeni, Gabrijelini, navzočnosti vsak dan skupaj.

Za trenutek je bil bolni otrok pozabljen: samo ta misel jo je napolnjevala. Njen načrt je bil narejen; Marija ni smela slutiti, da jo je spoznala. Za božjo voljo, obraz modistinj se mora vsaka dobro zapomiti, da ga je lahko spoznati tudi čez leta.

Zato je tudi govorila brez zadrege kot kaki tuji osebi, da je Marija skoraj mislila, da je Gabrijela pri svoji poznani površnosti ni spoznala. Pa Marija tudi ni imela časa, da bi o tem dolgo premišljevala, ker je hotela vso svojo skrb dati otroku. Zdravnik jo pokliče k sebi in ji da navodila.

— Saj veste sami, kaj vam je storiti, — pravi doktor, — zvečer pridete zopet. Otroka moramo rešiti, četudi je njegova bolezen tako zelo resna! — In Gabrijela, ki ga je spremlila od vrat, pravi: — Zaučajte, milostljiva gospa. In dokler ta ležijo pri kaki postelji, nisem niti v najresnejših slučajih izgubil upanja. Sestra Konsuelo je pravi biser za nas zdravnike; zelo ljubezniva oseba.

— Še nikdar nisem slišala o njej, doktor. Potem se ne more biti dolgo tukaj?

— Ne, šele od avgusta. Prišla je iz D... iz otroške bolnišnice in je prostovoljna bolniška stredo. Vam pa milostljiva gospa, svetujem, da se sami varujete. Vaš otrok je v dobrih rokah.

Vedel je, zakaj ji je to rekel, kajti s svojo nespametjo mu je napravila že mnogo preglavice.

— Dobro znate govoriti, gospod doktor! Saj ne morem imeti miru, dokler je moj otrok v nevarnosti. — Tedaj nočoj pridete zopet?

— Da, milostljiva; med deveto in deseto.

Zatopljena v misli sedi Marija pri Lazotovi postelji. Njegov otrok — nepopisna geninost jo objame. Da, bil je njegov otrok, kakor bi bil izrezen iz njega. Bil je isti plemeniti, drobnji obraz, isti temni, kodrasti lasje, katere je tolikokrat gladila — to je bil njegov nos, njegova usta — in njegove temne, ponosne oči, ki so jo sedaj gledale iz otročjega obraza v vročinskem sijaju. Toda misli na sličen obraz — samo obdan s plavimi kodri — vroče ji postanejo oči. Na to ni smela misliti, ako je hotela do konca odigrati svojo vlogo.

Tedaj pa stopi Gabrijela v sobo.

— Tedaj, sestra, kaj mislite? — jo vpraša tiho. — Zdravniki se vedno izogibljajo pravih odgovorov. Moj ubogi otrok! — In pogladi otroka po čelu.

Otrok pa postane še bolj nemiren. — Proč, ti, — zakliče otrok, — saj nočeš nič vedeti o Lazotu. Lazo ti je v napotje, vedno me tepeš —

Gabrijela postane rdeča.

— O, sestra, — se pritožuje, — kako sem nesrečna! Odkar je bolan, me kar ne more videti.

— To naj vas nikar ne skrbi, — pravi Marija pomirjevalno, — to je navadno pri bolnikih, da one, ki so jim v življenju najljubši, v boleznih pehajo proč in nočejo ničesar vedeti o njih. Nedavno sem imela slučaj, da bolna žena ni mogla trpeti pri postelji svojega moža, pri tem pa sta ves čas živela v najsrečnejšem zakonu. — Pomiri se, otrok moj, — pravi ljubeznjivo in položi belo, hladno roko na otrokovo čelo. In to je pomagalo — Lazo vidno postane mirnejši.

Neprestano opazuje Gabrijela sestro. Sede na drugo stran postelje, ki je stala sredi sobe. Mimo nje, bogate in razvajene gospe so šla leta, toda na bledem obrazu deklice, ki ji je sedela nasproti, so zapustili sledove, ki so se bolj poglobili trpljenje in bolečine. In vendar ji ni mogla tajiti, da je bila Marija nadnaravno gniljivo lepa. Izpod belega klobuka ji je poredno silil šop kadrastih las, katere je neprestano potiskala pod klobuk. In njena mila, mirno obnašanje je bilo v popolnem skladu z resno in priprosto redovniško obleko.

Marija je v tem opazovanju občutila nekaj nadležnega mogočnega, da je Gabrijela vendar le spoznala. Toda ne, nemogoče kajti sicer bi se s tako besedo izdala.

— Milostljiva gospa, ali se ne bi hoteli malo počiti? — jo prosi. — Najbrže bomo imeli zelo težko noč.

— Ne, ne, sestra, — se brani Gabrijela, — kako naj najdem mir! Pustite me, da ostanem pri svojem otroku. — Sicer pa mora kmalu priti tudi moj mož.

Pri teh besedah ostro opazuje Marijo, toda noben migljaj v njenem obrazu ni izdal, da je bila razburjena. Saj je bila Marija na to pripravljena, da se bo srečala z Wolfom in zadnja leta se je dovolj naučila zatajevati se.

— Ali ni ta poklic, katerega ste si izbrali, sestra, naporen in poln zatajevanja? — prične mirno Gabrijela, — priznati moram, da za to nimam ne poguma, ne moči. Gotovo ste obračunali z vsem, kar je v življenju lepega.

Marija se mlo nasmeje.

— Za vse ljudi ni vse prav, milostljiva gospa! Toda me mora tudi biti. Spočetka mi je bilo zelo težko in včasih je bil že skoro konec mojih moči ter bi skoro obupala; potem pa sem stisnila zobe, da se ne bi obrnila in posrečilo se mi je premagati slabost. Ko sem se nekoliko privadila, je prišlo veselje in ljubezen — in — milostljiva gospa — zdaj ne poznam nobenega lepšega poklica; krasno je! Njene oči zablistijo, ko tako govori.

— Pa kako ste prišli do tega? — vpraša dalje Gabrijela. — Lazo je ležal mirno, kot bi spal, zato je bilo mogoče govoriti o tem, kar je hotela vedeti.

— Kako sem prišla do tega? — pravi Marija z boleznim nasmehom. — Čisto sama sem na svetu. Stariši so mi zgodaj pomrli. Iz daljne dežele sem prišla tu sem. Neka materina prijateljica, ki sem jo našla, me je pripeljala do tega poklica.

— Oprostite, sestra, malo preveč vsiljivo vrašanje, — toda seveda v ustih vsake ženske! Ali niste nikdar mislili na to da bi se poročili? Kajti, kogar je narava tako obilno obdarila kot vas, ne more biti nikdar daleč od takega vprašanja.

Za trenutek oblije lahna rdečica Martijn bledi obraz. Z velikim, mirnim pogledom odgovori:

(Dalje prihoduji.)

SPANJE IN DUŠEVNO DELO

Splošno je razširjeno mišljenje, da potrebujejo ljudi, ki delajo z možgani, manj spanja od onih, ki delajo z rokami; izobraženi, inteligentni manj od neinteligentnih. Če bi to odgovarjalo stvarnosti, kako malo spanja bi pač potrebovali veliki duhovi, plodoviti pisatelji, pesniki, časniki in drugi?

To vprašanje si je zastavil časnikiški reporter in da bi si bil na jasnem, je z njim odšel k znamenitemu angleškemu pisatelju H. Wellsu, ki je brez dvoma najplodovitejši sodobni pisatelj. On piše toliko, da mu je časnikiški kar naravnost postavil vprašanje: — Gospod Wells, ali vi sploh spate? — Da, koliko spanja potrebujete, če hočete biti čili in sposobni za delo?

Odgovor pisatelja Wellsa je tak, da mora biti vse duševne delavce kar sram. On namreč spi izredno veliko in s tem blamira vse, ki delajo z glavo in možgani. Tudi ima izredno dobro spanje. Zleze v posteljo, prekine stik in že spi trdno. Spi mirno, brez vsakih težav ali nervoze, srce mirno deluje in tudi sanja ne. Nima torej v spanju prav nobene onih lastnosti, ki jih imajo vsi naši pesniki. Sploh pa živi Wells zelo čudno. Gre že pred polnočjo spat, ne šele v jutranjih urah ali po solnčnem vzhodu, kakor to drugi.

— Ali hodite pogosto v gledališče, na zabave in ples? — je bilo zadnje vprašanje.

— V gledališče pač, posebno na predstave modernih ljubezenskih dram. Se med predstavo lahko tako prijetno spi.

KOLIKO JE TREBA JESTI?

Kar je gorivo za peč, to je hrana za telo. Koliko goriva potrebuje povprečno človek, je odvisno od količine dela, ki ga hoče izvršiti.

Najboljša ilustracija za to je, ako privzamemo človeško telo s kakim strojem. Avtomobil, na pr. potrebuje gorivo za pogon. Potrebna količina goriva pa je odvisna od hitrosti, s katero kdo hoče voziti se. Ob veliki hitrosti avtomobil uporablja mnogo več goriva kot ob počasni vožnji.

Isto velja za človeško telo. Čim bolj smo delavni, temveč hrane potrebujemo. Zato primerna dijeta za vsakogar je odvisna od vrste dela, ki ga izvršujemo. Oni, ki težko delajo, morajo imeti več hrane, kot oni, ki posedavajo.

Nasha telesa, kot je znano, nikoli ne počivajo. Tudi tedaj, kadar ležimo v postelji, sree, pljuča in drugi organi nadaljujejo svojo neprestano delavnost. Zato vsak trenutek svojega življenja uporabljamo gorivo.

Ko pa smo pokoneci in delamo, celo zlahka, naše telo troši mnogo več energije. Gorivo izgoreva hitreje. Treba več hrane.

Vsak gibljaj rok ali nog, vsaka kretanja telesa uporablja več goriva. Celotno posedavajoči delavci uporabljajo več goriva kot ob počitku. Človek pa, ki težko dela s svojimi mišicami, potrebuje mnogo več tega goriva.

Dnevna hrana delavca, ki mora sedeti tekom dela, mora vsebovati lahek zajtrk, lahek obed in težjo večerjo. Mora biti zmernen s sladkorjem in škrobi. Ako se ti uživajo v velikih količinah, ne morejo izgorevati takoj, marveč jih telo takorekoč pridržuje v skladišču in nastane debelost.

Težki delavci na drugi strani potrebujejo bolj koncentrirano hrano. Oni sme uživati hrano, ki je mastna, kot evrte žitne jedi, klobase, svinjina in sladke jedi. Njegovo telo potrebuje velike količine goriva, ki takoj izgoreva. Take jedi mu dajejo potrebno gorivo. Ali niti on ne sme pozabljati na vrednost zelenjav in svežega sadja. Te treba vključiti. Zlasti važno pa je mleko, ki daje telo potrebne vitamine in minerale. Mleko seveda spada v dijetno vsakogar.

F.L.S.

CENA
DR. KERNOVEGA BERILA
JE ZNIŽANA
Angleško-slovensko
Berilo
(ENGLISH SLOVENE READER)
Stane samo
\$2.—
Naročite ga pri
KNJIGARNI "GLAS NARODA"
216 West 18th Street
New York City

POZOR, ROJAKI

Iz naslova na listu, katerega prejimate, je razvidno, kdaj vam je naročnina pošla. Ne čakajte toraj, da se Vas opominja, temveč obno vito naročnino ali direktno, ali pa pri enem sledečih naših zastopnikov

CALIFORNIA
Fontana, A. Hochevar
San Francisco, Jacob Laushlin

COLORADO
Denver, J. Schutte
Pueblo, Peter Cullig, A. Saffit
Salida, Louis Costello
Walsenburg, M. J. Bayuk

INDIANA
Indianapolis, Louis Banich

ILLINOIS
Aurora, J. Verbich
Chicago, Joseph Blish, J. Bevil
Mrs. J. Lukanich, Andrew Spillar
Cicero, J. Fabian

MISSOURI
St. Louis, A. Nabrgoj

KANSAS
Girard, Agnes Močnik
Kansas City, Frank Žagar

MARYLAND
Steyer, J. Černe
Kittmiller, Fr. Vodopivec

MICHIGAN
Calumet, M. F. Kobe
Detroit, Frank Stular

MINNESOTA
Chisholm, Frank Gouze, Frank Pucelj

NEBRASKA
Omaha, P. Broderick

NEW YORK
Gowanda, Karl Strmiska
Little Falls, Frank Masle

OHIO
Barberton, John Balant, Joe H. Cleveland, Anton Bobek, Chas. Karlinger, Jacob Resnik, John Slapnik, Frank Zadnik

MONTANA
Klein, John R. Rom
Roundup, M. M. Panlan
Washoe, L. Champa

UTAH
Helper, Fr. Kreba

WISCONSIN
Milwaukee, Joseph Tratnik in Jos. Koren

WEST ALLIS
Frank Skok

WYOMING
Rock Springs, Louis Taucher
Diamondville, Joe Rolich

6 DNI PREKO OCEANA

Najkrajša in najbolj ugodna pot za potovanje na ogrančni parnikih:
P A R I S 15. jan.; 14. maja
(10 P.M.) (12.05 A.M.)

ILE De FRANCE 30. jan.; 17. feb.
(12.05 A.M.) (12.05 A.M.)

Najkrajša pot po železnici. Vsekdo je v posebni kabini z vsemi modernimi udobnostmi. — Pijača in slava francoska kuhinja. Izredno nizke cene. Vprašajte kateregakoli pooblaščenega agenta ali

Euclid, F. Bajt
Girard, Anton Nagode
Lorain, Louis Balant in J. Kurše
Niles, Frank Kogovšek
Warren, Mrs. F. Racliar
Youngstown, Anton Kikel!

OREGON
Oregon City, Ore., J. Koblar

PENNSYLVANIA
Ambridge, Frank Jakš
Bessemer, Mary Hribar
Bradock, J. A. Germ
Bridgeville, W. R. Jakobec
Broughton, Anton Ipavec
Claridge, A. Yelina
Conemaugh, J. Brezovec, V. Ro. vanšek

UTAH
Crafter, Fr. Machek
Export, G. Previc, Louis Zupan, čič, A. Skerlj

WEST VIRGINIA
Farrell, Jerry Okorn
Forest City, Math Kamin
Greensburg, Frank Novak
Homer City in okolico, Frank Fe. renchack

WISCONSIN
Irwin, Mike Paushek
Johnstown, John Polanc, Martin Koroshetz

WYOMING
Krayn, Ant. Tauzelj
Luzerne, Frank Balloch
Manor, Fr. Demshar
Meadow Lands, J. Koprivšek
Midway, John Zust
Moon Run, Frank Podmlšek
Pittsburgh, Z. Jakš, V. Arh, J. Pogacar

NEBRASKA
Presto, F. B. Demshar
Reading, J. Pezdirc
Steelton, A. Hren
Unity Sta. in okolico, J. Skerlj, Fr. Schiffer

MISSOURI
West Newton, Joseph Jovan
Willock, J. "eterno"

MINNESOTA
Pucelj

NEBRASKA
Ely, Jos. J. Peshel, Fr. Sekula
Eveleth, Louis Gouze
Gilbert, Louis Vessel
H. bbng, John Pavse
Virginia, Frank Hrvatic

NEBRASKA
St. Louis, A. Nabrgoj

NEBRASKA
Klein, John R. Rom
Roundup, M. M. Panlan
Washoe, L. Champa

NEBRASKA
Omaha, P. Broderick

NEBRASKA
Gowanda, Karl Strmiska
Little Falls, Frank Masle

NEBRASKA
Barberton, John Balant, Joe H. Cleveland, Anton Bobek, Chas. Karlinger, Jacob Resnik, John Slapnik, Frank Zadnik

NEBRASKA
Klein, John R. Rom
Roundup, M. M. Panlan
Washoe, L. Champa

NEBRASKA
Omaha, P. Broderick

NEBRASKA
Gowanda, Karl Strmiska
Little Falls, Frank Masle

NEBRASKA
Barberton, John Balant, Joe H. Cleveland, Anton Bobek, Chas. Karlinger, Jacob Resnik, John Slapnik, Frank Zadnik

NEBRASKA
Klein, John R. Rom
Roundup, M. M. Panlan
Washoe, L. Champa

NEBRASKA
Omaha, P. Broderick

NEBRASKA
Gowanda, Karl Strmiska
Little Falls, Frank Masle

NEBRASKA
Barberton, John Balant, Joe H. Cleveland, Anton Bobek, Chas. Karlinger, Jacob Resnik, John Slapnik, Frank Zadnik

NEBRASKA
Klein, John R. Rom
Roundup, M. M. Panlan
Washoe, L. Champa

NEBRASKA
Omaha, P. Broderick

NEBRASKA
Gowanda, Karl Strmiska
Little Falls, Frank Masle

NEBRASKA
Barberton, John Balant, Joe H. Cleveland, Anton Bobek, Chas. Karlinger, Jacob Resnik, John Slapnik, Frank Zadnik

NEBRASKA
Klein, John R. Rom
Roundup, M. M. Panlan
Washoe, L. Champa

NEBRASKA
Omaha, P. Broderick

NEBRASKA
Gowanda, Karl Strmiska
Little Falls, Frank Masle

NEBRASKA
Barberton, John Balant, Joe H. Cleveland, Anton Bobek, Chas. Karlinger, Jacob Resnik, John Slapnik, Frank Zadnik

NEBRASKA
Klein, John R. Rom
Roundup, M. M. Panlan
Washoe, L. Champa

NEBRASKA
Omaha, P. Broderick

NEBRASKA
Gowanda, Karl Strmiska
Little Falls, Frank Masle

NEBRASKA
Barberton, John Balant, Joe H. Cleveland, Anton Bobek, Chas. Karlinger, Jacob Resnik, John Slapnik, Frank Zadnik

NEBRASKA
Klein, John R. Rom
Roundup, M. M. Panlan
Washoe, L. Champa

NEBRASKA
Omaha, P. Broderick

NEBRASKA
Gowanda, Karl Strmiska
Little Falls, Frank Masle